

МѢСЯ СЕПТЕМВРІА
ВЪ КЪД-Й ДЕНЬ.

СЛУЖБА ПРѢБНОМУ
ОЦУ НАШЕМУ ДАВІДУ
[БЫВШЕМУ КНЗЮ
СЕРБСКОМУ ДИМИТРІЮ,
СЫНУ ВУКАНОВУ,
ВНУКУ НЕМАНИНУ].

**МѢСЯ СЕПТЕМВРІА, ВЪ ВД-Й ДЕНЬ.
ПАМЯТЬ ПРѢБНАГО ОЦА НАШЕГО ДАВІДА
[БЫШАГО ВѢЗД СЕРБСКАГО ДИМИТРІА,
СЫНА ВУКАНОВА, ВНУКА НЕМАНИНА].*1**

НА [ВЕЛИЦѢЙ] ВЕЧЕРНИ.

На Гдн, возвѣхъ: стѣхѣры, гласъ ѿ.

Пѣ: Всехвальнѣи мѣченицы:

Оче давиде, прѣбне, * ѿ млнствѣ хрѣта бѣа вседѣшнѣ возлюбѣвѣ, * и тогѣ блгоу иго на рамо своѣ воспрѣавѣ: * всѣ крѣснаѣ мѣра сегѣ прѣвѣдѣвѣ сѣи, * и желѣемомѣ хрѣтѣ, тѣцѣательнѣ оустремѣлѣ сѣи, * всѣкѣ трѣдѣ и подвигѣ нелѣностнѣ совершѣлѣ. * тогѣ молѣ, всеблженне, * и намѣ почитѣющымѣ свѣтлѣю памѣть твою, * дѣхомѣ не оунывѣти и тѣломѣ не разслабѣти.

Оче давиде, прѣбженне, * златоткѣннѣ кнѣжескѣ оуѣжды ѣкѣ рѣбница совлѣкѣ сѣи: * и въ монашескѣю рѣзѣ радостнѣ облѣкѣ сѣи, * врѣменнѣ прѣвѣдѣвѣ, вѣчнѣ прѣвѣрѣлѣ сѣи. * сегѣ радн, и намѣ хдѣйшымѣ * испросѣ, бѣодѣхновѣнне, въ небеснѣ облѣчѣлѣ * и блѣзѣ гдѣ прѣснѣ водворѣтѣлѣ.

Оче давиде, бѣомѣдре, * оуцѣу своѣмѣ вуканѣ въ братоборствѣ не слѣдовѣлѣ сѣи: * всѣкѣ матѣжѣ и нестроѣнѣ возненавѣдѣвѣ, * ѣкѣ и винѣвнаго иѣмѣ, врагѣ спсѣнѣа рѣда члѣвѣческагѣ: * оуѣствѣу твоѣмѣ оу гдѣ мѣра взыскѣлѣ сѣи, * и враждѣющымѣ оуцѣу и стрѣю хрѣтѣанскагѣ смѣрѣнѣа просѣлѣ сѣи. * тѣмѣже и намѣ ко ѣбствѣннѣ сѣцымѣ, * мѣра дѣшевнагѣ и блгостѣннѣа держѣвнагѣ оу гдѣ ицнѣ. **Гласѣ, гласъ 5:**

1 тропар и кондак саставлѣни 23. септембра (6. октобра) 2014. г. – дан уочи спомена преподѣбногѣ – пре 9 сѣти, три стѣхѣре – током данѣ, акрѣстѣх Канѣнѣа – смѣшѣен, а 1. Пѣсѣа Канѣнѣа – запѣчѣта. Акрѣстѣх канѣнѣа измѣен, Канѣнѣа и Свѣтилѣн завршѣни 10. августѣа 2015. г. у 1. редакѣциѣ.

МЕСЕЦА СЕПТЕМБРА, У 24. ДАН.

**(С)ПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ ДАВИДА
[БИВШЕГ КНЕЗА СРБСКОГ Д(И)МИТР(И)А,
СИНА ВУКАНОВА, УНУКА НЕМАЊИНА].*2**

НА [ВЕЛИКОМ] ВЕЧЕРЊУ.

На Господе, завапих ... стихире, глас 1.

Подобан: Свехвални мученици ...

Оче Давиде, преподобни, * од детињства Христа Бога сведушно заволев(ши), * и Његов благи јарам на раме своје узев(ши); * све красоте света овог си презрео, * и жељеноме Христу си се журно устремио, * сваки труд и подвиг неленосто извршавајућ(и). * Њега моли, свблажени, * да и ми који поштујемо светли спомен твој, * духом не клонемо и телом [се] не разслабимо.

Оче Давиде, преблажени, * златоткане кнежевске одежде као рите си свукао; * и у монашку ризу си се радосно обукао, * [при]времено презрев(ши), вечно си задобио. * Тога ради, и нама најгорима * измоли, Богонадахнути, да се у небеске обучемо * и близу Господа заувек настанимо.

Оче Давиде, богомудри, * оцу своме Вукану у братоборству ниси следовао; * сваки метеж и неред омрзнув(ши), * као и узрочника им, непријатеља спасења рода људског; * отаџбини својој си од Господа мира искао, * и завађенима оцу и стрицу си хришћанског смирења молио. * Зато и нама који смо у напастима, * мира душевног и благостања државног од Господа ишти.

Слава ... глас 6:

*2 преведено на србски, поправљене ситне грешке и незнато измењено од 5. јануара до 24. марта 2017. г. Минимално доредиговано 25. априла 2017. г.

Ѹже по образѹ соблюди неврѣдимо, * оумъ вѣкъ надъ страстьми
Ѹпавшими постнически подвижъ, * во еже по подобію ѿкъ
 мочно возшелъ еси: * мужеки во естество подвижъ, * потщася еси
 хуждшее покорити лучшему, * и плоть поработити духу. * темже
 монашествующимъ верхъ гавиля еси, * пустынножителемъ воздержаніа
 образъ, * благоутробнымъ учитель, * правло добродѣтелей
 извѣстнѣйшее: * и нынѣ на небѣхъ, * зерцаломъ разрешшымся, * Оче
 нашъ давиде, * чистѣ зриши сѣю трѣцѹ, * молася несредственнѣ ѡ насъ *
 вѣрою и любовію чтущихъ тѣ.

И нынѣ, вѣгородиченъ догматикъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

На стѣхонѣ: стѣхѣры Ѹктѡнѣ или Ѹвѣіа мѣнен.

Гласъ, гласъ ѿ:

Въ нарочитый дѣнь пѣматни твоѣа, * монастырь твоѣ свѣтла
Вкрадется * и празднолюбен ѡверзается: * страннолюбен прѣмла
 всѣхъ на торжество стѣкающихся, * и въ храмѣ егѡ молитвы своѣ
 возношающихся, * и тебѣ бѡдрагѡ млтвенника ко гдѹ предлагающихся * ѡ
 еже помилѡватися душамъ ѿмъ, * и дарѡватися всѣмъ милости.

И нынѣ, вѣгородиченъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

Тропарь прѣвнагѡ, гласъ ѿ:

Мирскѡмъ пристрастію оумомъ не поработився, * и мѣродержанію
Мрцемъ не прилѣпился: * кѡпцѹ оуподобился еси всензранѣйшему
 * добрѣйшагѡ бисера ѡбрѣтшему, * и всѣ тлѣннаа за хрѣта
 измѣнившемъ. * того молѣ, Оче прѣвне, давиде пребогѣте: * ѡ сокровицѣхъ
 своѣхъ неизчерпаемыхъ * и намъ ѡскѡдѣвшимъ цѣдрѡ дарѡвати.

Гласъ, и нынѣ, вѣгородиченъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

Оно што је [Бого]лико одржав(ши) неоштећено, * ум [као] господара над погубним страстима испоснички поставив(ши), * на оно што је [Бого]подобно колико је могуће си узишао: * јер мужевно [људску] природу принудив(ши), * похитао си да горе покориш бољем, * и (да) тело потчиниш духу. * Стога си се [као] врх монахујућима показао, * пустножитељима образ[ац] уздржања, * за добром ходећим обучавацац, * правило врлина најсугурније; * и сада на небесима, * ослободив(ши) се огледала, * оче наш Давиде, * чисто гледаш Свету Тројицу, * молећ(и) се непосредно за нас * који те вером и љубављу поштујемо.

И сада ... Богородичан догматик, или Крсто-богородичан, глас исти.

На стиховње: стихире Октоиха или Општег минеја.

Слава ... глас 6:

Унарочити дан спомена твога, * манастир се твој светло украшава * и празникољубиво отвара; * гостоприм(љ)иво примајућ(и) све који се на торжество стичу, * и у храму његовом молитве своје узносе, * и тебе [као] бодрог молитвеника пред Господом истичу * да би им се помиловале душе, * и даровале велике милости.

И сада ... Богородичан, или Крсто-богородичан, глас исти.

Тропар преподобнога, глас 4:

Светској пристрасности умом се не покоров(ши), * и светској власти срцем се не прилепив(ши); * трговцу си се уподобио најизврснијем * који најлепши бисер пронађе, * и све што је пропадљиво за Христа промени. * Њега моли, оче преподобни, Давиде пребогати: * да из ризница својих неизцрпних * и нама осиротелима дарешљиво дарује.

Слава ... **и** сада ... Богородичан, или Крсто-богородичан, глас исти.

НА УТРЕНИ.

Тропарь прѣвнаго, гласъ д̄:

Мірекомъ пристрѣстїю оумомъ не порабѣтивъ: [Дважды.]

Слава, ѿ нынѣ, вѣгородиченъ, ѿли крѣтвѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

[Сѣдальны Ѡктѡнха ѿли Ѡбщїа мїнен.]

Канѡнъ прѣвною Ѡцѣу нашемъ давиду,
ѣгѡже краегранее [въ тропарѣхъ ѿ сѣдальнѣ]:

Давїда преподѣнаго похвалїмъ.

Въ вѣгородичнахъ: [Творенїе:] Зорѣстково. Гласъ ѿ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Икоу по сѣхъ пѣшешѣтковавъ ѿиль по бѣзднѣ стопамн, * гонїтеле
фараѡна вѣда потоплѣма, * вѣхъ побѣднѣю пѣснь поїмъ, копїаше.

Давїда прѣвнаго воспѣвати, * хрѣте мой, дарди ми слово: * ѿ оумъ
мнѣ ѡвѣрзи * во ѣже достѡннѡ воспѣвалїти ѣгѡ.

Иггльскаго ѡбраза возжелѣвъша, * ѿ всѣкое мїрекое пристрѣстїе
ѡвѣргша: * давидѡ вѣгомѣдраго, лѣпоподобными пѣсньми оублѣжаемъ.

Релїкнїхъ дарѡвъ за смїренїе свое сподѡбльшасѡ, * ѿ кнїжеское
достѡннѣство ѡстаблѣша: * давидѡ вѣоблѣтнаго, достѡдѡлжными
пѣсньми почитаемъ. Вѣгородиченъ:

Землѡ стѣла была ѣси, ѣтла, * живѡнѡснїй класъ безстѣменнѡ
прозѣбши: * ѿ приноживѡтїа ходѣтанца, хрѣта порѡждши.

Пѣснь г̄. Ірмосъ:

Исѣтъ стѣз, ѣакоже ты, гдїи, вѣже мой: * вознесїи рѡгъ вѣрнїхъ
твоїхъ, блѣже, * ѿ оутвердївїи насъ на камени испѡвѣданїа твоегѡ.

Имѣла дерзновенїе ко хрѣту, * оублѣшавшемъ мѡлїтвы твоѡ, * ѿ
Идаръ чѡдопворенїа оу негѡ стѣжалъ ѣси.

НА ЈУТРЕЊУ.

Тропар преподобнога, глас 4:

Светској пристрасности умом се не покорив(ши) ... [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Богородичан, или Крсто-богородичан, глас исти.

[Сједал(е)ни Октоиха или Општег менеја.]

Канон преподобном оцу нашем Давиду,
чији је акrostих [у тропарима и сједал(е)ну]:

Давида преподобнога похвалим[o].

У Богородич(а)нима: [Творење:] Зорастово. Глас 6.

Песма 1. Ирмос:*[Пре]пешачив(ши) по дну [мора] као по копну стопама, Израил, * гледајућ(и) [про]гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу победн[ич]ку песму појмо.***Д**авида преподобног да опевам, * Христe мој, даруј ми реч; * и ум **А**ми отвори * да га достојно усхвалим.**А**нђелски лик оног који зажеле, * и сваку светску пристрасност **А**одбаци; * Давида богомудрог, љепоподобним песмама као блаженог славимо.**В**еликих дарова за смирење своје оног који се удостоји, * и **В**кнежевско достојанство остави; * Давида богоблагодатног, достојним дуга песмама поштујемо. **Богородичан:****З**емља свете си била, Чиста, * живоносни клас безсемено **З**исклијав(ши); * и вечног живота Посредница, Христа породив(ши).**Песма 3. Ирмос:****Н**ема светога, као [што си] Ти, Господе Боже мој; * који си узвисио рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања Твога.**И**мајућ(и) смелост пред Христом, * који услиши молитве твоје, **И*** и дар чудотворства си од Њега стекао.

Давїдски ена ѿчесѣмъ своѣмъ не далъ єси, * ни вѣждома своѣма
дреманїа, * дондеже бѣа ѡ грѣсѣхъ своѣмъ оумолилъ єси.

Иналькѣ монашескїй ѣакѡ ѿго хрїтово всерадостнѡ воспрїахъ, * въ
бездетрѣстїа пѣстыню оудалихъ єси, * давидски мїра вѣгашъ ѿ
тѣюже вселѣхъ. **Бѣгородиченъ:**

Ѿнѣсила єси ѡземльствованное члѣвческое єстество, * ѿ исплѣкшее
страстїми новосодѣлаа єси: * сегѡ ради, всенепорочнаа
ѡтроковице, * всї тѣ блгодѣрными гласы величаемъ.

Сѣдаленъ, гласъ ѿ:

Прѣбнѡ житїе поживъ здѣ на землї, * ѡггльскагѡ снковѣствованїа
на нѣсї сподобилъ єси, * ѡче давиде прѣбне: * житїенское попеченїе
ѡложивъ, пѣстыню достїглъ єси, * и дѣже мїръ оу хрїта приверѣлъ єси: *
тогѡже молї ѿ намъ грѣшнымъ даровѣтисѣ. **[Дважды.]**

Слава, ѿ нынѣ, бѣгородиченъ, гласъ тѣйже:

Радѣхѣсѣ, црковнаа красото, * црква державо ѿ вѣрныхъ похвало, *
бѣгонекѣсто влѣще: * молїсѣ непрестаннѡ хрїту бѣгу, * ѡ єже
сохранїти ѡбїтель єю **[нїнѣ: гравъ єсї, весь єю]** * ѿ ѡчество наше,
мїтквми твоїми.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Хрїтосъ моѡ сила, * бѣхъ ѿ гдѣ, * ѣтнаѡ црковь бѣолѣпнѡ поѣтъ
взывающїи, * ѡ смысла чїста ѡ гдѣхъ празндющїи.

Радостотворнїй плачь стѣжалъ єси: * грѣхї своѡ денѡцинѡ
ѡплакиваа, * вѣнѣ же ѡ гдѣхъ радѣхѣсѣ.

Ѷльски хрїту послѣдоваа єси, * ѿ мїродержанїа волею ѡрѣкла єси:
* сегѡ ради ѿ любящымъ гдѣ * предѣготѡваннаа вкѣсилъ єси.*³

Прїахъ чїстымъ оумомъ євльскаѡ повелѣнїа, * временныхъ благъ ѿ
преходѣщихъ сладостей презрѣлъ єси, * страннолюбнѡ въ пѣстыню
вселѣхѣсѣ. **Бѣгородиченъ:**

* 1. Кор. 2,9.

Давид(ов)ски сна очима својим ниси дао, * ни веђама својим
дремања, * док Бога за грех свој ниси умолио.

Дналав монашки као бреме Христово сверадостно узев(ши), * у
пустињу безстрашћа си се удаљио, * давид(ов)ски [од] света
бежећ(и) и у њу се настањујућ(и). **Богородичан:**

Онебесила си оземљену људску природу, * и [про]пало [од]
страсти новим си учинила; * тога ради, свенепорочна Дјевице,
* сви Те благодарним гласовима величамо.

Сједален, глас 4:

Преподобно живљење проживев(ши) овде наземљи, * ликовања
са анђелима на небесима си се удостојио, * оче Давиде
преподобни; * животну бригу одбацив(ши), у пустињу си стигао, *
где си мир у Христу пронашао; * који моли да се и нама грешнима
дарује. [Два пута.] **Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:**

Радуј се, Црквена красото; * царска државо и верних похвало, *
Богоневесто Владичице; * моли се непрестано Христу Богу, *
да сачува обитељ ову [или: град овај, село ово], * и отаџбину нашу,
молитвама Твојим.

Песма 4. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје
кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).

Радостотворни плач си стекао: * грехе своје даноноћно
оплакујућ(и), * и вазда се у Господу радујућ(и).

Еванђелски си за Христом пошао, * и светске власти си се
[добро]вољно одрекао; * тога ради и онима који љубе Господа *
[што је] предуготовљено си окусио.

Прихватив(ши) чистим умом Еванђелске заповести, *
[при]времена блага и пролазне сла(до)сти си презрео, *
странољубно у пустињу се населив(ши). **Богородичан:**

Арѡновѣ жѣзлѣ прозѣбшій, * прообразоваше тѣлѣ, бѣе дѣо, *
Инеувадѣемый цвѣтъ мѣрѣ израстѣвшю, бѣа воплощенна. * ѿгѡже
 молѣ ѡ насѣ, * прѣенѡ блѣжѣщихѣ тѣлѣ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бжїимѣ свѣтомѣ твоимѣ, блѣже, * оутренюющихѣ ти дѣшы любовїю
 ѡзарѣ, молѣса, * тѣлѣ вѣдѣти, слѡве бжїи, истиннаго бѣа, * ѡ мрака
 грѣхѡвнаго взывѣюща.

Ѡшѣльническое житїе всецѣлымѣ срѣцемѣ возлюбивѣ, * смиреннѡ
 крѣтъ своѣмѣ въ постынию изнѣлаз ѿсѣ, * и блѣгомѣ ииѣ хрѣтѡмѣ
 радостнѡ припрѣгласѣ ѿсѣ.

Достигѣ иерлѣма земнаго во временнѣи жїзни, * прѣенѡ въ
 млѣтвахѣ и постѣхѣ пребывѣа, * къ вышнемѣ всемѣ срѣцемѣ
 восперѣгласѣ ѿсѣ.

Ѡбильнѡ напитѣ бѣоблѣтными дарованьми, срѣцевѣдецѣ гдѣ, * алканїе
 бѣгонекѣтельными дѣшнѣ твоѣа: * и чѣдѣсными гѣвлѣными сѣрѣтъ твоѡ
 всемѣ показѣ.

Бѣгородиченъ:

Стрѣсти тѣла моего и скѡрби дѣшнѣ моеа, * ѡженѣ блѣще,
 мѡщнымѣ твоимѣ предстѣательствомѣ: * и премѣрнѣю тишинѣ дѣрѣи
 мнѣ, * и добродѣтелей вѣжтвенныхѣ блѣголѣпїе.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Житѣеиное море, воздвизѣемое * зрѣ напѣстей вѣрею, * къ тихомѣ
 пристѣаницѣ твоѣмѣ * прѣтѣкъ, вопїю ти: * возведѣ ѡ тѣлѣ живѡтъ мѡнѣ,
 * многомлѣтнѣе.

Бжїю агнцѣ во смиренїи и цѣломѣдрїи подобѣа, * лѣстѣницею
 добродѣтелей нетрѣднѡ восходѣлѣ ѿсѣ, * прѣходѣ ѡ сїлы въ сїлѣ.

Ибѣнаго водворѣнїа сподобитисѣ недывнѡ взыскѣа, * въ
 жестѡкнѣхѣ постѣхѣ и колѣнопреклѡнныхѣ млѣтвахѣ *
 доблемѣдреннѡ пребывѣалѣ ѿсѣ.

Даронов жезал процвали, * прасликоваше, Богородице Дјево, Тебе * на којој неувели цвет израсте – Бог оваплоћени. * Њега моли за нас, * који Те стално славимо [као] блажену.

Песма 5. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују [с] љубављу, молим се, * да [у]познају Те[бе], Речи Божија, истинитог Бога, * који дозива из мрака греховнога.

Одшелничко живљење свецелим срцем заволев(ши), * смирено си крст свој у пистињу изнео, * и у благи јарм Христов си се радосно упрегао.

Достигав(ши) Јерусалим земни у временом животу, * стално у молитвама и постовима пребивајућ(и), * ка вишњем си се свим срцем узносио.

Обилно нахрани богоблагодатним даровима, Срцезналац Господ, * глад боготражитељне душе твоје; * и чудесним јављањима светост твоју свима показа. **Богородичан:**

Гтрасти тела мога и жалости душе моје, * одагнај Владичице, моћним твојим заступништвом; * и надсветску тишину ми даруј, * и врлина божанских велику лепоту.

Песма 6. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * [к] тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Божијем јагњету у смирењу и целомудрености подобећ(и) се, * блествицом врлина си неуморно усходио, * преходећ(и) из силе у силу.

Небеског настањења да се удостојиш немалаксало иштућ(и), * у жестокиим постовима и коленопреклоним молитвама * јуначки [и] мудро си пребивао.

Аще и славенъ елѣгорѣдствомъ былъ еси, Оче еѣносе, * но паче
 елавленѣйши еѣоретю показале еси, * равностоѣтеленъ елавленнымъ
 предкомъ и приносѣтеленъ потомкомъ. **Еѣорѣдиченъ:**

Тебѣ, бже, ордже наше и стѣнѣ, * и застѣплѣнѣе приеѣгающнхъ тн:
 * нынѣ на мѣтвѣ подвижаемъ, * да избеавимъ ѿ врагъ нашихъ.

Кондакъ, гласъ и:

Ренценѣнымъ еродникомъ своимъ подобеле, * ѿ имѣннй своихъ
 ннцымъ цѣдрѣ раздаале еси, * и монастырь въ еродаревѣ на
 лимѣ воздвнгалъ еси, * въ немже напоследокъ и аггльскнй образъ
 воспрнгалъ еси: * стѣхъ причастнѣ и деснагѣ предстоѣннѣ * и блгтн
 чѣдопвореннѣ сподобнеле еси. * тѣмже, не престѣи молеле ѿ насъ, *
 любовнѣю почитѣющнхъ всепрѣзднственнѣю пѣматъ твою.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Росодѣтельнѣ оубѣ пѣшь * содѣла аггль преподѣбнымъ оѣрокомъ, *
 халдѣн же ѿпалѣющее велѣннѣе бже, * мѣчнтелѣ оубѣща копннн: *
 блгвенъ еси, бже оѣрѣцъ нашихъ.

Горлица пѣснннлюбеле, Оче даведе, былъ еси, * ѿ елѣголѣпнн дома
 бже прилѣжѣцѣ и немолчнѣ воспѣвѣющнѣ: * блгвенъ еси, бже
 оѣрѣцъ нашихъ.

Ѿстѣнн насъ стѣымн твоимн мѣтвѣмн, агглопене, * и покажн ны
 сыны свѣта, со всемн стѣымн воспѣвѣющнѣ: * блгвенъ еси, бже
 оѣрѣцъ нашихъ.

По еѣдонѣсннй вѣннз гавнеле еси во еранн дѣховнѣн: *
 елѣгополѣчнѣ же скончѣвъ теченнѣ, * врагнн епсѣннѣ своегѣ
 попрале еси, взывале: * блгвенъ еси, бже оѣрѣцъ нашихъ. **Еѣорѣдиченъ:**

Ѿгнь бже тѣлѣ ннкѣкоже тѣлѣ ѿпалн, еѣоѣроковнѣцѣ: * нбо тѣлѣ,
 прѣчѣтеле, проебразовѣше кѣпннѣ: * въ горѣ нногдѣ ѿпалеле * и
 ннкѣкоже егареле. * блгвена еси, мѣтн еѣа оѣрѣцъ нашихъ.

Оче богоносни, иако си био славан добрим родом,^{*4} * но много си се славнији светошћу показао, * равностојећ(и) славним предцима и увек сијајућ(и) потомцима. **Богородичан:**

Тебе, Богородице, оружје наше и бедем, * и заштиту оних који Ти прибегавају; * сада на молитву подижемо, * да би се избавили од непријатеља наших.

Кондак, глас 8:

Ренценосним сродницима својим подобећ(и) се, * од имовине своје сиротима си дарежљиво раздавао, * и манастир у Бродареву на Лиму си подигао, * и у њему си на послетку и анђелски лик примио; * заједнице светих и стајања здесна * и благодати чудотворства си се удостојио. * Стога, не престај да се молиш за нас, * који љубављу поштујемо свепразнични (с)помен твој.

Песма 7. Ирмос:

Анђео учини да [усијана] пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која [с]пали Хајдејце, * мучитеља убеди да [с њима] кличе: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Грлица пистинољубива си, оче Давиде, био, * која се о великој лепоти дома Божијег стара и неућутно пева: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Анђелима подобни, озидај нас светим твојим молитвама,^{*5} * и покажи синовима светлости нас, који са свима светима певамо: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Победоносни војник си се показао у рату духовном, * и добродобитно скончав(ши) трку, * непријатеље спасења свога си сатро, узвикујућ(и): * Благословен [је]си, Боже отаца наших. **Богородичан:**

Огањ Божанства никако Те не опали, Богодјевице, * јер Те[бел], Пречиста, прасликоваше купина: * која негда у Гори гораше * и никако не сагореваше. * Благословена [је]си, Мати Бога отаца наших.

^{4*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

^{5*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

ИЗ пламене преподобнымъ родъ источилъ еси, * и прѣнагъ жертвѣ
водою попалилъ еси: * всѣ бо творѣши, хрѣте, * токмо ѣже хотѣти, *
тѣ превозносиши во всѣ вѣки.

Хрѣтіанскѣю и непостыднѣ кончинѣ животѣ своегѣ * ѿ
возжелѣннаго ти хрѣта получилъ еси: * и добрыхъ ѿвѣтъ давъ на
страшнѣмъ іудѣи, * нынѣ того превозносиши во всѣ вѣки.

Величѣе непрестанно и поѣма ѿбоже, * во всѣмъ цѣломъдріи и
чѣтотѣ жителствѣ, * превозносила еси хрѣта бѣа во всѣ вѣки.

Агглюберазное на землѣ твоеѣ пребываніе, * и на небѣ со свѣтлыми естъ
бѣоблизкое водвореніе, * и дѣже непрестанно превозносиши хрѣта црѣ
во всѣ вѣки.

Бѣгородиченъ:

Влчце пречѣта, мѣти воплощеннагѣ бѣа: * егѣже рѣкама своѣма
носила еси, * оумоли пособствувати намъ во всѣхъ: * ѣкѣ да бѣа
всегдѣ помощника имѣще, * превозносиши того во всѣ вѣки.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бѣа члвчкѣмъ невозможнѣ видѣти, * на негоже не смѣютъ чини
агглыстѣи взирати: * тобою бо, всечѣта, іавнѣа члвчкѣмъ слово
воплощенно, * егѣже величѣюще, съ небными вѣи, тѣ оублѣжѣемъ.

Азчѣми бѣоблѣтными просвѣтѣвѣа, * бѣла еси немѣрнѣщій
свѣтѣильникъ родъ своемъ * ѿ горы іадобническіа свѣтла
возіѣвѣи.

Имѣа хрѣта истинное раченіе души твоеѣ, * и того нетлѣющіа
идобрѣты едѣнѣица, * того іакѣ жаждѣщій еленъ воды разыскалъ
еси.

Молѣбникѣмъ всѣмъ страннолюбѣмъ ѿверзѣетѣа, * и бѣолѣпными
пѣніи монастырь твой днѣсь красѣетѣа, * цѣеннѣю памѣть
своегѣ ѿсновѣтѣла достоѣбнѣ прославлѣа.

Бѣгородиченъ:

Песма 8. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову [с] водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, [Ти] чиниш; * Тебе преуносимо у све век(ов)е.

Хришћанску и непостидну кончину живота свога * од жељеног **Х**ти Христа си добио; * и добар одговор дав(ши) на страшном суд(илишт)у, * сада (Ње)га преуносиш у све векове.

Величајућ(и) непрестано и појућ(и) име Божије, * у свакој **В**целомудрености и чистоти животујућ(и), * преуносио си Христа Бога у све векове.

Анђелском слично је на земљи твоје пребивање, * и на небу са **А**светима Богу блиско настањење, * где непрестано преуносиш Христа цара у све векове.

Богородичан:

Владичице пречиста, Мати оваплоћеног Бога; * Њега, кога си **В**рукама Својим носила, * умоли да нам помаже у свему; * тако да Бога [за] помоћника свагда имајућ(и), * преуносимо (Ње)га у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и нањ не смеју [ни] чиновни анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), [ми] Те с небеским војскама, славимо [као] блажену.

Алучама богоблагодатним просвет(л)ив(ши) се, * био си **А**непомрачиви светилник [на]роду своје * са горе Јадовничке светло просијав(ши).

Имајућ(и) Христа [као] истиниту љубав душе своје, * и његову **И**непропад(љ)иву лепоту једино иштућ(и), * Њега си као жедни јелен воду искао.

Молбеницима свим гостоприм(љ)иво се отвара, * и **М**богољепним песмама манастир твој се данас украшава, * свештени (с)помен свога оснивача достојно дуга прослављајућ(и).

Богородичан:

Ѡ ставленіе мѣ испроси многихъ прегрѣшеній, * вѣгонеѣсто влѣще,
мѣтвѣми твоими: * грѣховныхъ оузы мѣ и знимающа, * и свободѣ
мѣ дарющи.

Свѣтіленъ.

По: Женѣ оубѣлѣшиче:

Иакъ фѣнїжъ въ пѣстѣни процвѣла єси, * ѡче давидѣ прѣбне: * и
ѡбѣтель дѣа сѣаго вѣсть, * славенъ родѣ своемѣ и вѣѣмъ
ѡкрѣстнымъ показала єси. * не престай молѣа ѡ насъ, *
прославляющихъ лѣтнюю пѣмѣть твою. **Слава, и нынѣ, вѣгородиченъ:**

Тѣ пѣсньми сѣенными оубѣлаемъ, вѣотроковѣце, * ѣакъ єдинаго
ѡ трѣцы плѣтїю родила єси: * и на рѣкѣ твоєю носѣвши, * ѣакъ
мѣнца млекѣмъ питала єси.

НА ЛѢТУРГІИ.

Слѣжба всѣ прѣбническаа.

Опроштење ми измоли многих сагрешења, * Богоневесто Владичице, молитвама Твојим; * [из] греховних свеза ме истржућ(и), * и слободу ми дарујућ(и).

Свјетилан.

Подобан: Жене почујте ...

Као финик у пустињи си процвао, * оче Давиде преподобни; * и **К**обитељ Светог Духа постав(ши), * славан [на]роду своје и свим околнима си се показао. * Не престај да се молиш за нас, * који прослављамо годишњи (с)помен твој.

Слава ... и сада ... Богородичан:

Тебе песмама свештеним славимо [као] блажену, Богодјевце, * јер си Једнога од Тројице телом родила; * и на рукама Твојим нисив(ши), * као дете млеком (си) дојила.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Сва служба преподобнима.

МАНАСТИР ДАВИДОВИЦА.

Задужбина Д(и)митр(иј)а Немањића, најмлађег Вукановог сина, која је по његовом монашком имену Давид добила име Давидовица. Налази се на обронцима планине Јадовник, недалеко од Пријепоља, у југоисточној Србији. Манастир је изграђен 1281. (1282.) године, а црква је посвећена Богојављењу.

СПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ ДАВИДА, БИВШЕГ КНЕЗА СРПСКОГ Д(И)МИТР(ИЈ)А НЕМАЊИЋА.*⁶

Најмлађи син Вуканов, унук Немањин. Саградио манастир у Бродареву на Лиму где се и сам замонашио добивши: име Давид. Путовао је на поклоништво у свети град Јерусалим. Мирно се упокојио [око 1286. г.] у Господу, и од Њега прослављен као чудотворац.

* преузето из „Житија светих” за месец септембар преп. Јустина (Поповића), стр. [462](#). Његов унук Вратислав – Вратко (у народним песмама: Југ Богдан) је отац кнегиње Милице, супруге св. вел.муч. кнеза Лазара (Хребељановића) и мајке св. благоверног деспота Стевана Високог (Лазаревића)..

